

+

קִבְּץ

תּוֹךְ הַנִּחַל

דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, מְעוֹרְרִים מְעִירִים וּמְחַזְּקִים, אֲשֶׁר מִתּוֹךְ
הַנִּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה נּוֹבְעִים, לְהַחֲיֹת נַפְשׁ כָּל חַי וּמִשְׁם יִשְׁקוּן
הַעֲדָרִים, לְהַתְחַזֵּק בַּעֲבוּדַת הַבוּרָא בְּכָל דְּרָגָה שִׁיְהִיו נִמְצָאִים

אֲשֶׁר נֶאֱמְרוּ עַל יְדֵי

מֶרֶן מוֹהֲרָא "שׁ זי"ע

בְּסַעֲדוֹת שַׁבַּת פְּרָשַׁת וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי ה'תשס"ו

יְדַבֵּר מֵעֵינֵין מַעֲבֹדַת הַתְּפִלָּה וּמִהַקְמַת הַמִּשְׁכָּן עַל יְדֵי הַצַּדִּיק, וַיְגַלֵּה נִפְלְאוֹת
בְּמַעֲשֵׂה מִבְּנֵי מֶלֶךְ וּבֶן שִׁפְחָה שְׁנֵהֲלִפוּ; וַיְדַבֵּר מִכַּח הַצַּדִּיק לְחֹבֵר עֲלִיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים יַחַד

יֵצֵא לְאוֹר עָרֵב שַׁבַּת וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי תשע"ה

עַל יְדֵי תַלְמִידֵי מְתִיבְתָא 'הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ' חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב

עִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

לֵיל שַׁבַּת פְּרֻשֶׁת וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי ה'תַשִּׁס"ו

מְאָמֵר

וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה

בְּלֵיל שַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּסַעֲדָה רֵאשׁוֹנָה, בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרַסְלָב, דְּבַר מוֹהֲרָא"ש ז"ל דְּבוּרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד עַל פִּי דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל בְּלִקְוֹטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ב', הַמְדַבֵּר מֵעֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה וּמִהַקְמַת הַמִּשְׁכָּן עַל יְדֵי הַצַּדִּיק, עֵינֵן שָׁם.

עַקֵּר כְּלֵי זֵינוּ שֶׁל מְשִׁיחַ הוּא הַתְּפִלָּה

פְּתַח וְאָמַר מוֹהֲרָא"ש ז"ל, רַבְּנֵי ז"ל אָמְרֵי (מוֹהֲרָא"ש ז"ל חֲזוֹר עַל תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל בְּתוֹרָה זו): 'עַקֵּר כְּלֵי זֵינוּ שֶׁל מְשִׁיחַ הוּא הַתְּפִלָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת חֹטֵם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישַׁעְיָה מַח): "וַתְּהַלְתִּי אֶחָטֵם לְךָ", וּמִשָּׁם עַקֵּר חַיּוּתוֹ, וְכֹל מְלַחֲמָתוֹ שְׂיַעֲשֶׂה, וְכֹל הַכְּבִישוֹת שְׂיִכְבֹּשׁ הַכֹּל מִשָּׁם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שָׁם יֵא): "וַהֲרִיחוּ בִּירְאֵת ה'" וְכו', זֶה בְּחִינַת חֹטֵם, וְזֶה עַקֵּר כְּלֵי זֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית מַח): "בְּחֶרְבִי וּבְקִשְׁתִּי", וּפִרְשׁ רַש"י: 'תְּפִלָּה וּבְקִשָּׁה', וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים מַד): "כִּי לֹא בְּקִשְׁתִּי אֶבְטַח וְכו' בְּאֱלֹהִים הַלְּלוּנוּ" בְּחִינַת: "תְּהַלְתִּי אֶחָטֵם לְךָ", וְזֶה הַכְּלֵי זֵינֵן צְרִיךְ לְקַבֵּל

עַל יְדֵי בְּחִינַת יוֹסֵף, הֵינּוּ שְׁמִירַת הַבְּרִית, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְכוֹן בְּתַפְלָתוֹ, שְׂיִקְשֶׁר עֲצָמוֹ לְצַדִּיקִים שְׁבַדוֹר, כִּי כָּל צַדִּיק שְׁבַדוֹר הוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁמַצִּינוּ, שֶׁהַצַּדִּיקִים קוֹרִין זֶה לָזֶה מֹשֶׁה, כְּמוֹ 'מֹשֶׁה שְׁפִיר קְאָמְרַת', וּמֹשֶׁה זֶה בְּחִינַת מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה" – 'דָּא מֹשֶׁה מְשִׁיחַ', וְכָל תְּפִלָּה וְתַפְלָה שְׁכָל אֶחָד מִתְּפִלָּל הוּא בְּחִינַת אַבְרָהָם מִהַשְׁכִּינָה, שֶׁהֵם אַבְרָהָם הַמְּשַׁכֵּן, שְׂאִין שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יְכוּל לֹאעֲלֹא שְׂיִיפֵא בְּשִׂיפֵא כָּל חַד לְדוּכְתִיָּה, אֶלֶּא מֹשֶׁה בְּלַחֲוֹד, בְּשִׁבִיל זֶה צָרִיךְ לְהַבִּיא וּלְקַשֵּׁר כָּל תְּפִלוֹת לְצַדִּיק הַדּוֹר, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת ל"ט): "וַיָּבִיאוּ אֶת הַמְּשַׁכֵּן אֶל מֹשֶׁה", וְהוּא יוֹדֵעַ לֹאעֲלֹא שְׂיִיפֵא בְּשִׂיפֵא וְלַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ קוֹמָה שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שָׁם מ'): "וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמְּשַׁכֵּן" וְכוּ', עֵינֵי שָׁם כָּל זֶה בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מְשִׁיחַ יְכַנִּיס בְּעוֹלָם אֶת עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה

וְהַסְּבִיר מוֹהֲרָא ש"ז"ל, כִּי הֵנָּה עֶקֶר כְּלֵי זֵינוּ שֶׁל מְשִׁיחַ הוּא הַתְּפִלָּה, כִּי מְשִׁיחַ יְכַנִּיס בְּעוֹלָם אֶת עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה, וַיִּגְלֶה לְכָל הַבְּרִיּוֹת, שֶׁעֶקֶר קִיּוּם הָעוֹלָם תְּלוּי בְּעֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה, שְׂיִבְקַשׁ וַיִּתְחַנֵּן אָדָם לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, הֵן

בְּרוּחָנוּיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְלָכֵן הַתְּפִלָּה מְכַנֶּה בְּשֵׁם "חֲטָם",
 וְכִמוּ שֶׁכְּתוּב (ישעיה מו) וַתִּהְיֶה אַחֲטָם לְךָ, כִּי כִּמוּ שֶׁהַחֲטָם
 הוּא עֵקֶר קִיּוֹם הָאָדָם, וּמִשָּׁם נוֹשֵׁם נִשְׁמַתּוֹ, וּמִמְשִׁיךְ כָּל חַיּוּתוֹ,
 כִּמוּ כֵן הַתְּפִלָּה הִיא עֵקֶר חַיּוּת הָאָדָם, וְכִמוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים מב)
 תְּפִלָּה לֵאלֹהֵי חַיִּי (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט), וּמִשָּׁם מְקַבֵּל כָּל
 חַיּוּתוֹ, וְעוֹד טַעַם לָמָּה מְכַנֶּה הַתְּפִלָּה בְּשֵׁם "חֲטָם", כִּי צְרִיכִים
 סְבָלָנוֹת וְאֲרִיכַת אַפִּים עֲצוּמָה בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, כִּי לֹא בְּכָל
 פַּעַם רוֹאִים מִיָּד מָה שֶׁפּוֹעֲלִים, וְלִפְעָמִים נִמְשָׁכַת יִשׁוּעָתוֹ שֶׁל
 אָדָם זְמַן רַב, וְצָרִיךְ סְבָלָנוֹת וְאֲרִיכַת אַפִּים הַרְבֵּה, לְחִכּוֹת
 וּלְצַפּוֹת לִישׁוּעַת ה', וּלְהֶאֱמִין שֶׁכָּל תְּפִלָּה וַתְּפִלָּה פּוֹעֶלֶת
 דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, וְכַשִּׁיגִיעַ הַזְּמַן, בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לִישׁוּעָה
 שְׁלֵמָה, אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁאֵינּוּ רוֹאֶה עֲדִין הִישׁוּעָה, צָרִיךְ סְבָלָנוֹת
 רַבָּה, וְלָכֵן מְכַנֶּה הַתְּפִלָּה בְּשֵׁם "חֲטָם", וְהֵבֵן.

שְׁמִירַת הַבְּרִית מְכַנֶּסֶה סְבָלָנוֹת וְאֲרִיכַת אַפִּים גְּדוּלָה בְּאָדָם
 וְזֶהוּ שֶׁאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁכְּלִי זֵיִן הַתְּפִלָּה, צָרִיךְ לְקַבֵּל עַל יָדֵי
 בְּחִינַת יוֹסֵף, שֶׁהִיא שְׁמִירַת הַבְּרִית, כִּי שְׁמִירַת הַבְּרִית מְכַנֶּסֶה
 סְבָלָנוֹת וְאֲרִיכַת אַפִּים גְּדוּלָה בְּאָדָם, הַפֶּךְ פָּגַם הַבְּרִית, שֶׁמְבִיא
 כַּעַס בְּאָדָם, רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְכַמְבָּאָר בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן

סימן רמט) שְׁעָקַר הַכַּעַס בָּא מִפְּגַם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, וְכַמוֹ שְׁכַתּוּב אֲצֵל עַר, (בְּרַאשִׁית לַח): "וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי ה'"; "רַע" פִּירוּשׁוֹ "בֵּיִז" (כַּעֲסָן), כִּי פָּגַם זֶה מְכַנִּים בְּאָדָם כַּעַס, עֵין שָׁם, וְלִכֵּן כָּלֵי זֵינן הַתְּפִלָּה מְקַבְּלִים עַל יְדֵי בְּחִינַת יוֹסֵף הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא שְׁמִירַת הַבְּרִית, כִּי עַל יְדֵי שְׂאָדָם שׁוֹמֵר אֶת בְּרִיתוֹ, יֵשׁ לוֹ אַרְיֶכֶת אַפִּים וְסִבְלָנוֹת לַעֲסֵק בַּתְּפִלָּה כְּרַאוּי, וְסוֹף כָּל סוֹף בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לַפְּעַל כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הַצַּדִּיקִים שְׁבִדּוֹר הֵם הַמְּגַלִּים כַּח הַתְּפִלָּה

וְזֶה מֵה שְׂרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר, שְׂצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְכוּן בַּתְּפִלָּתוֹ, שְׂיִקְשֶׁר עֲצָמוֹ לַצַּדִּיקִים שְׁבִדּוֹר, כִּי הַצַּדִּיקִים שְׁבִדּוֹר הֵם הַמְּגַלִּים כַּח הַתְּפִלָּה אֶל הַדּוֹר, כִּי כָּל צַדִּיק הַדּוֹר הוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ, שְׂמְכַנִּים עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה בְּעוֹלָם, וְהוּא מְעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשָׁיו שְׂיַעֲסְקוּ בַּתְּפִלָּה בְּכַח גְּדוּל, וּבְסִבְלָנוֹת עֲצוּמָה, וְלֹא יִתְיָאֲשׁוּ מִן הַתְּפִלָּה כָּלֵל, וּכְשֶׂאָדָם עוֹסֵק בַּתְּפִלָּה בְּכַח הַצַּדִּיקִים, אֲזִי הַצַּדִּיקִים לוֹקְחִים אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁלֵהֶם, וּמַעֲלִים אוֹתָן אֶל מְקוֹמָן, וּבוֹנִים מֵהֵן קוֹמַת הַשְּׂכִינָה, עַד שְׂיִגְמַר הַבְּנִין בְּשִׁלְמוֹת, וְאִזּוֹ יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי עָקַר הַתְּגָלוֹת

משיח יהיה, כשכל הבריות יכירו את אמתת מציאותו יתברך, וכלם יעסקו בתפלה אל השם יתברך, וכמו שכתוב (צפניה ג, ט): "כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד". ולכן כל מה שאדם מקשר עצמו אל צדיקי הדור, ומקבל מהם את עבודת התפלה, כן הוא עוסק בקרוב הגאולה ובביאת המשיח, וזכות הרבים תלויה בו, אשרי לו ואשרי חלקו.

עסק אתה בידך, נראה כמקימו, והוא נזקף וקם מאליו וקשר מוהרא"ש ז"ל את הענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה מבאר בדברי רבנו ז"ל, שסוד הנ"ל מרמז בפסוק (שמות לט) ויביאו את המשכן אל משה - שצריך כל אחד ואחד מישראל להביא את התפלה שלו, שהיא כמו אבר מהשכינה אל הצדיק, שהיא בחינת משה, והצדיק בונה מזה המשכן, שהוא קומת השכינה, כי אין מי שיודע לחבר ולהרכיב כל חלקי המשכן ביחד רק הצדיק לבד, וכמו שכתוב (שם מ') ויקם משה את המשכן. כי הצדיק לוקח את כל התפלות של כל אחד ואחד, ומעלה אותם אל מקומם, עד שעושים פעולה לטובה, וגורמים נחת רוח לבורא יתברך שמו, אבל גם

הַצַּדִּיק יוֹדֵעַ, שְׁכָל כַּחוֹ מְקַבֵּל רַק מִן הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וּבִלְעָדָיו יִתְבַּרְךָ אֵין לוֹ שׁוּם כַּח כְּלָל, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (פְּסוּק יז) הוּקַם הַמִּשְׁפָּן, וּפְרַשׁ רַש"י (לט, לג): 'אָמַר מֹשֶׁה לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵיךְ אֶפְשֶׁר הֶקְמָתוֹ עַל יְדֵי אָדָם, אָמַר לוֹ, עֲסַק אֶתְּהָ בְיָדְךָ, נִרְאֶה כְּמַקְיָמוֹ, וְהוּא נִזְקָף וְקָם מֵאֲלֵיוֹ. וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר, הוּקַם הַמִּשְׁפָּן, הוּקַם מֵאֲלֵיוֹ, עַיִן שָׁם. כִּי הַצַּדִּיק נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיוֹדֵעַ הַיֵּטֵב שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם כַּח בְּלִתֵּי כַּחוֹ יִתְבַּרְךָ לְבַד, כִּי גַם הוּא מִמְּשִׁיךְ כָּל חַיּוּתוֹ וְכַחוֹ רַק מֵעֲבוּדַת הַתְּפִלָּה, וְדָבָר זֶה הוּא מְכַנֵּס בְּכָל מְקַרְבָּיו, שֶׁיִּכְיָרוּ שְׁכָל מֵה שֶׁיֵּשׁ לָהֶם, תְּלוּי רַק בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ לְבַד, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְפָרְסֵם לְכָל־מִן אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבּוֹנֶה לָהֶם מִשְׁכָּן לְהַשְׂרָאת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה הַלְמוּד שֶׁל מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, שֶׁהִיא עֲבוּדַת הַתְּפִלָּה וְכָל זֶה הוּא סוּד דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה הַלְמוּד שֶׁל מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, שֶׁהִיא עֲבוּדַת הַתְּפִלָּה, וְכָל מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאַמֶּת, מִתְחִיל לְהַבִּין אֶת עֲצָם מַעֲלַת הַתְּפִלָּה, וְאֵיךְ שֶׁמְשִׁיחַ יִכְבֹּשׂ אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם עֲבוּדַת הַתְּפִלָּה, וְלִכְן הַמְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאַמֶּת, יַעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלָתוֹ לְגַלוֹת

וּלְפָרְסֵם לְמוֹדֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכֹל הָעוֹלָם, וְלֹא יִפְסִיק מִפְּנֵי שׁוּם
דְּבַר שְׁבַעְעוֹלָם כָּלֵל, וְאַף עַל פִּי שְׁנִירְאָה כְּדַבֵּר קֶשֶׁה מְאֹד, וּכְאֵלוֹ
אִי אֶפְשָׁר לְבָשָׂר וְדָם לַעֲשׂוֹתוֹ, הָעֶקֶר לְזִכֹּר יְסוּד הַנַּ"ל שֶׁל
"הוֹקֵם מֵאֱלֹוֹ", שֶׁכָּל אֶחָד יִתֵּן יָד כָּפִי יִכְלָתוּ, לְהַפִּיץ סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, וּלְגַלּוֹת לְמוֹדֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְהַשְׁאָר יִהְיֶה "הוֹקֵם
מֵאֱלֹוֹ", שְׂיִתְגַּלֶּה דְבַר רַבְּנוּ ז"ל בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
יִזְכְּנוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְכִיָּאת מְשִׁיחַ
צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.

בְּקֹר שַׁבַּת פְּרֻשֶׁת וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי ה'תַשְׁס"ו

מְאָמֵר

וְרָצָה לְבַלּוֹת בְּזֶה אֶת יָמָיו

בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּבִקְרָה, בְּעִיר יְבִנְאֵל, בְּעַת קִידוּשָׁא רַבָּה, דְּבַר מוֹהֲרָא ש"ז לְדַבּוּרִים
נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּמַעֲשֵׂה מִבְּנֵי מֶלֶךְ וּבֶן שְׁפָחָה
שְׁנַחֲלָפוּ, מַעֲשֵׂה י"א דָּף רַע"א, עֵין שָׁם.

שְׁנַדְמָה לוֹ כְּאֵלוּ בְּנֵי אָדָם מְרַחֲקִים אוֹתוֹ

פֶּתַח וְאָמַר מוֹהֲרָא"ש ז"ל, רַבְּנוּ ז"ל מִמְּשִׁיךְ לְסִפְרָ: וְחָרָה לוֹ
הַדְּבָר מְאֹד לְבֵן הַנִּחַל (אֲשֶׁר הוּא בְּאֵמֶת בֶּן הַמֶּלֶךְ) עַל אֲשֶׁר נִתְגַּרַשׁ
מִמְּדִינָתוֹ בְּחֻנָּם, כִּי הִסְתַּכֵּל בְּעַצְמוֹ: לָמָּה וְעַל מָה מִגִּיעַ לִי זֹאת
לְהִתְגַּרַשׁ? אִם אָנִי בֶּן הַמֶּלֶךְ, בּוֹדְאֵי אֵינּוּ מִגִּיעַ לִי זֹאת, וְאִם אֵינִי
בֶּן הַמֶּלֶךְ, גַּם כֵּן אֵינּוּ מִגִּיעַ לִי זֹאת לְהִיּוֹת בּוֹרַח בְּחֻנָּם, כִּי מָה
חֻטְאִי? וְהִרַע לוֹ מְאֹד, וּמַחְמַת זֶה לְקַח אֶת עַצְמוֹ אֶל הַשְּׂתִיָּה,
וְהִלֵּךְ לְבֵית הַזּוֹנוֹת, וְרָצָה לְבָלוֹת בָּזֶה אֶת יָמָיו, לְהִשְׁתַּכֵּר וְלִילֵךְ
בְּשִׁרְיוֹת לְבוֹ, מַחְמַת שְׁנַתְגַּרַשׁ בְּחֻנָּם. וְזֶה נִסְיוֹן גָּדוֹל מְאֹד,
שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּמִשְׁךְ יָמֵי חַיָּיו, שְׁנַדְמָה לוֹ כְּאֵלוּ בְּנֵי
אָדָם מְרַחֲקִים אוֹתוֹ, וְאֵינָם צְרִיכִים אוֹתוֹ, וּמַחְמַת זֶה נִכְנָסָה בּוֹ
חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, לָמָּה עוֹבֵר עָלָיו כֹּךְ, וְלָמָּה בְּנֵי אָדָם מְרַחֲקִים
אוֹתוֹ, עַד שֶׁגַּם נִכְנָסוּ בּוֹ קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חַס
וְשָׁלוֹם, לָמָּה מִן הַשָּׁמַיִם מִתְנַהֲגִים עִמּוֹ כֹּךְ, וְאֵז הוּא בְּסִכְנָה
גְּדוֹלָה שְׁלֵא יֵאָבֵד נִקְדַּת יְהוּדוֹתוֹ, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי הִבְעַל דְּבָר
מַחְלִישׁ דַּעְתּוֹ, כְּאֵלוּ אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָרִיךְ אוֹתוֹ חַס
וְשָׁלוֹם, וְזֶה גּוֹרֵם לוֹ לַעֲזוֹב כָּל חֻשְׁקוֹ וְרִצּוֹנוֹ לַעֲבוֹד אֶת ה',
וְהוֹלֵךְ בְּשִׁרְיוֹת לְבוֹ - לְהִשְׁתַּכֵּר וְלִלְכֵת אֶל מְקוֹמוֹת מְטַנְפִּים,
חַס וְשָׁלוֹם, וְאֵז לֹא נִשְׁאָר לוֹ כְּלוּם, וּבְאֵמֶת אִם הָיָה לוֹ קֶצֶת

יָשׁוּב הַדַּעַת, לֹא הָיָה אֲכַפַּת לוֹ מִבְּנֵי אָדָם כָּלֵל, כִּי מֵה יִכּוֹל אָדָם לַעְזוֹר לוֹ אוֹ לְהִזִּיק לוֹ, הֲלֹא הוּא מְסוּר לְגַמְרֵי בֵּיד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּכְמוֹ שָׂאוֹמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים קיח): "ה' לִי לֹא אֵירָא מֵה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם", וְאֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מְגַרְשִׁים אוֹתוֹ, הֲלֹא תָמִיד יִכּוֹל לְבָרַח אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּלְהִסְתִּיר עֲצָמוֹ תַּחַת צֵל כַּנְּפִיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְמוֹ שֶׁהָיָה אֶצֶל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָיָה נִרְדָּף כָּל יָמָיו, מֵאֲחִיו וּמִחוֹתָנּוֹ וּמֵאֲשֶׁתּוֹ וּמִבְּנָיו, וְתָמִיד בָּרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעָשָׂה מְזִמּוֹר תְּהִלִּים, וְעוֹד מְזִמּוֹר תְּהִלִּים, וְאֵף פַּעַם לֹא הִתְיַאֵשׁ מִחַיָּיו, אֲדַרְבָּה! הִתְחַזַּק בְּהִתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה מְאֹד, וְלִמַּד לְדוֹרוֹת הַבָּאִים, שֶׁאֶפְלוּ חֶרֶב חֲדָה מִנַּחַת עַל צוּאָרוֹ שֶׁל אָדָם לֹא יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הָרַחֲמִים' (בְּרֻכּוֹת י" ע"א). וְלִכֵּן עָקַר עֲבוֹדַת הָאָדָם הִיא מִדַּת הֵהִתְחַזְּקוֹת, לְהִתְחַזַּק מְאֹד בְּנִקְדַּת יִהְדוּתוֹ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִבְּנֵי אָדָם כָּלֵל, וְאֶפְלוּ אִם מְגַרְשִׁים וּמְרַחֲקִים אוֹתוֹ, לֹא יַחֹשׂ אֲלֵיהֶם, רַק יִדַּע תָּמִיד שֶׁהוּא בֶּן חָבִיב שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בְּעֲבוֹדָתוֹ תָּמִיד, וְאִזִּי תָּמִיד יִצְלִיחַ.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִזְכְּנוּ לְקִנּוּת אֶת מִדַּת הֵהִתְחַזְּקוֹת בְּאֵמֶת, וּנְחַדֵּשׁ עֲצָמָנוּ תָּמִיד בְּכָל עֵת בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַדִּי נִזְכֶּה לַחֲזוֹר

בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת בּוֹ לְגִמְרֵי מַעֲשֵׂה וְעַד
עוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

סְעֵדָה שְׁלִישִׁית וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי ה'תשס"ו

מְאָמֵר

וְאֵהְיָ אָב בֶּן אַחִיסָמָךְ לְמִטָּה דָן

בְּסְעֵדָה שְׁלִישִׁית, סְעֵדַת רַעְוָא דְרַעְוִין, בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרַסְלָב, דְּבַר מוֹהֲרָא"ש ז"ל
דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד עַל פִּי דְבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל בְּלִקְוֹשֵׁי מוֹהֲרָא"ן חֶלֶק ב' סִימָן
ז' הַמְדַבֵּר מִכַּח הַצְדִּיק לְחַבְרַת עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים יַחַד, עֵינֵי שָׁם.

דְּרֵי מַעְלָה וַיֵּשׁ דְּרֵי מַטָּה - עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן
פְּתַח וְאָמֵר מוֹהֲרָא"ש ז"ל, רַבְּנֵי ז"ל אֹמְרֵי (מוֹהֲרָא"ש ז"ל חֶזֶר
בְּקַצּוֹר עַל נִקְדָּה אַחַת שְׁבַתוֹרָה זוֹ שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל): 'כִּי יֵשׁ דְּרֵי מַעְלָה וַיֵּשׁ
דְּרֵי מַטָּה, דְּהֵינּוּ עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, בְּחִינַת שְׁמַיִם
וְאָרֶץ, וְצָרִיךְ הַצְדִּיק לְהִרְאוֹת לְדְרֵי מַעְלָה, שְׂאִינָם יוֹדְעִים כָּלֵל
בִּידְעֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת, צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְדְרֵי מַטָּה שְׂאִדְרָבָה,
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְכוּ'; עֵינֵי שָׁם זֶה כָּל זֶה בְּדְבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל.

הצדיק יש לו למודים אמתיים לכל נשמות ישראל

והסביר מוהרא"ש ז"ל, כי הנה הצדיק האמת נקרא בשם "כל", מחמת שהוא מקשר ביחד כל מה שנמצא בשמים ובארץ, וכמו שכתוב (דברי הימים א' כט): "כי כל בשמים ובארץ", ותרגומו: 'דאחיד בשמיא וארעא'. כי הצדיק יש לו למודים אמתיים לכל נשמות ישראל, הן לאלו שדרים בשמים, ובמדרגות עליונות, והן לאלו שדרים למטה בארץ, ובמדרגות הכי נמוכות, והוא מלמד את כלם איך להתקרב אל השם יתברך באמת, כי לאלו שדרים בשמים ובמדרגות עליונות, מלמד הצדיק, שעדין אינם יודעים כלום בידיעתו יתברך, כי על פי רב, מי שעומד במדרגה עליונה, נדמה לו שכבר השיג את הכל, ואין לו במה לעלות יותר, אבל הצדיק מגלה לו שעדין לא התחיל כלום, כי תכלית הידיעה אשר לא גדע, וכל מה שאדם עולה ומשיג בהשגות עליונות, צריך לדעת שעדין לא השיג כלום, ואם נדמה לו שהשיג הכל, סימן שבאמת לא השיג כלום, ולכן עם הדרי מעלה מלמד הצדיק הלמוד של "איה מקום כבודו", שעליהם לחפש ולבקש בכל פעם מחדש "איה מקום כבודו" יתברך, ולדעת שעדין לא השיגו כלום. ולא לו שדרים בארץ, ובמדרגות הכי נמוכות, מלמד הצדיק,

שֶׁהֵם סְמוּכִים וְקְרוֹבִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְאֹד, כִּי עַל פִּי רַב, מִי שְׁעוֹמֵד בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה וְנִמְוָכָה, נִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא רְחוּק מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין לוֹ שׁוֹם שְׂיִכּוֹת עִם רוּחַנִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֹאֲלוֹ אֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָרִיךְ עֲבוּדָתוֹ כָּלֵל, וְהוּא מִתְיַאֵשׁ לְגַמְרֵי מְלֵהֲתִקְרַב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל הַצַּדִּיק מְגַלֶּה לוֹ שֶׁהוּא סְמוּךְ וְקְרוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה מְאֹד בְּעֲבוּדָתוֹ, וְאֲדַרְבָּה, מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סְמוּךְ לוֹ בְּיֹתֵר, וְכִמּוֹ שֶׁפְּתוּב (יִשְׁעִיָּה נז) אֲשַׁכּוֹן וְאֵת דְּכָא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוּטָה ה' ע"א): "אֲנִי אֵת דְּכָא" – 'שֶׁאֲנִי מְרַכִּין שְׂכִינָתִי אֲצֵלוֹ'. וְכֵן כְּתִיב (תְּהִלִּים נא): "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֻקִּים לֹא תִבְזֶה". וְלִכֵּן עִם הַדְּרֵי מְטָה מְלַמֵּד הַצַּדִּיק הַלְמוּד שֶׁל "מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", שֶׁאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהֵם סְמוּכִים וְקְרוֹבִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְאֹד, וְעַם הַטְּיָה אַחַת קִטְנָה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הֵם כְּבֹר דְּבִקִּים בּוֹ מִמֶּשׁ, וְאֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל.

הַתְּעוֹרְרוֹת וְהַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ נִמְצְאָ, שֶׁהַצַּדִּיק הַאֲמֵת יֵשׁ לוֹ כַּח עֲצוּם לְהוֹרִיד אֵת הַשְּׂכִינָה בְּאָרֶץ, וְלִקְרַב אֵת כָּל הַבְּרִיּוֹת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא מְגַלֶּה

לגדולים, שְׁצַרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדְתָם, וְלִהְתַּחִיל בְּכֹל פַּעַם מִחֻדָּשׁ, כְּאִלוֹ לֹא הִתְחִילוּ עַדִּין כָּלֵל מֵעוֹלָם, וְהוּא מְגַלֵּה אֶל הַקְּטַנִּים, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָפֵץ מְאֹד בַּעֲבוּדְתָם, וְלֹא יִתְיַאֲשׁוּ כָּלֵל מִלְּהִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֵה לְהִתְקָרֵב אֶל צְדִיק אֱמֶת כְּזֶה, כִּי עַל יְדוֹ יִקְבַּל הַתְּעוּרָרוֹת וְהַתְּחִיבוֹת עֲצוּמָה לְהִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לַעֲלוֹת בְּעֲלִיָּה אַחַר עֲלִיָּה, וְלַעֲלוֹת וְלִהְתַּדְבֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֱמֶת, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ.

ועל ידי שניהם ביחד, תשכן השכינה בישראל וקשר מוהרא"ש ז"ל את הענין הנ"ל לפְּרֻשֵׁת הַשָּׁבוּעַ בְּקֶשֶׁר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי הִנֵּה מְצִינּוּ בַּפְּרֻשֵׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁמֹשֶׁה רַבֵּנוּ צָוָה לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם ה', שְׂיִבְנוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן עַל יְדֵי בְּצִלָּאֵל וְאַהֲלִיאָב, וְכִמּוֹ שְׁכֵתוֹב (שְׁמוֹת לֵה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצִלָּאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטֵּה יְהוּדָה וְגו', הוּא וְאַהֲלִיאָב בֶּן אַחִיסָמֶךְ לְמִטֵּה דָן. וּפְרָשׁ רַש"י, מִשְׁכַּט דָן, מִן הַיְרֻדִים שֶׁבְּשִׁבְטִים, מִבְּנֵי הַשְּׁפָחוֹת, וְהַשְּׁוֹהוּ הַמְּקוֹם לְבְּצִלָּאֵל לְמִלְאֲכַת הַמִּשְׁכָּן, וְהוּא מְגֻדְּלֵי הַשְּׁבָטִים, לְקַיֵּם מַה שֶּׁנֶּאֱמָר (אִיּוֹב לֵד): "וְלֹא נִכְרַ שׁוּעַ לְפָנַי דַּל"; עֵינַי שָׁם. וַיֵּשׁ

לְהַבִּין, לְמָה בְּאַמֶּת צְוָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת מֹשֶׁה רַבְּנוּ שִׁיקַח לְמַלְאכַת הַמִּשְׁכָּן, אֶחָד מִגְּדוּלֵי הַשְּׂבָטִים, וְאַחַד מִן הַיְרֻדִים שֶׁבְּשִׂבְטִים? אָבֵל עַל פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הַנִּ"ל מוּבָן הָעֲנִיָּן מְאֹד, כִּי בַשָּׂעָה שֶׁהָיוּ צָרִיכִים לְבָנוֹת מִשְׁכָּן לְהַשְׂרֵאת הַשְּׂכִינָה, שִׁיחָהּ מְקוּם לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְמִצְאָה שֶׁם אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, הָיוּ צָרִיכִים לְגַלוֹת אֶת הַסּוּד הַנִּ"ל שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, שִׁישׁ לוֹ לְמוֹדִים הֵן בְּשִׁבִיל הַדָּרִי מַעְלָה, וְהֵן בְּשִׁבִיל הַדָּרִי מִטָּה, וְלָכֵן נִצְטָוָה מֹשֶׁה רַבְּנוּ, שֶׁהוּא הַצְּדִיק הָאֱמֵת, שִׁיקַח לְמַלְאכַת הַמִּשְׁכָּן, בְּצִלְאֵל בֶּן אוּרִי מִן חוּר, מִגְּדוּלֵי הַשְּׂבָטִים, בְּחִינַת דָּרִי מַעְלָה, וְאַהֲלִיאֵב מִן אַחִיסָמֶךְ, מִירוּדֵי הַשְּׂבָטִים, בְּחִינַת דָּרִי מִטָּה, לְהוֹרוֹת, שֶׁהַצְּדִיק יֵשׁ לוֹ לְמוֹדִים לְכָל־סָם, וְעַל יְדֵי שְׁנֵיהֶם בְּיַחַד, תִּשְׁכַּן הַשְּׂכִינָה בְּיִשְׂרָאֵל.

אֵין לְמוֹדֵיו שֶׁל מֹשֶׁה מִסְתַּלְקִים אִף פַּעַם

וְהֵנָּה עַל פִּי זֶה מוּבָן מְאֹד מַה שֶׁשָּׂאֵלוּ הַמְּפָרְשִׁים (עֵינִן לְבוֹשׁ הָאוּרָה עַל פְּרוּשׁ רַש"י): לְמָה הִמְתִּין רַש"י עַד כָּאֵן לְפָרֵשׁ הָעֲנִיָּן הַנִּ"ל שֶׁל בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב, וְלֹא פִּרֵשׁ רַש"י כָּל זֶה לְמַעְלָה בְּפִרְשַׁת כִּי תִשָּׂא (שְׁמוֹת לֵא), כְּשֶׁאָמַר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְמֹשֶׁה, רְאֵה קְרָאתִי בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל וְגו', וְכֵן הִקְשׁוּ עַל מַה שֶׁפָּרֵשׁ רַש"י כָּאֵן (פְּסוּק ל')

חור, בְּנֵה שֶׁל מְרִים הָיָה, וְכִי לֹא יִדְעֻנוּ עַד עַכְשָׁו מִי הָיָה חור,
הֲלֹא כָּבֵד כָּתַב רַש"י בְּסוּף פְּרֻשֵׁת מְשֻׁפְּטִים (שְׁמוֹת כד, יד),
וְכֵן, לָמָּה מְזַכְּרִים בְּכֻלָּל שְׁמוֹ שֶׁל חור כָּאֵן, שֶׁהוּא אָבִי אָבִיו
שֶׁל בְּצַלְאֵל, הֲלֹא אֶצֶל אֶהְיָאֵב, מְזַכְּרִין רַק אֶת שֵׁם אָבִיו
אַחִיסָמֶךְ בְּלִבְדֵּי? אָבֵל עַל פִּי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל מוּבָּן כֹּל הָעֲנִין
מְאֹד, כִּי פְּרֻשָׁה זֹאת מְדַבֵּרֶת מֵהַצּוּרֵי שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ לְיִשְׂרָאֵל עַל
מְלֻאכֶת הַמִּשְׁכָּן, וְלָכֵן דִּיקָא כָּאֵן כָּתַב רַש"י הַסּוּד שֶׁל
הַתְּקַשְׁרוֹת גְּדוּלֵי הַשְּׁבֻטִים בְּיַחַד עִם יְרוּדֵי הַשְּׁבֻטִים, לְגַלּוֹת
שֶׁזֶה גּוֹפֵא הַכַּח שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, שֵׁישׁ לוֹ הַכַּח לְקַשֵּׁר שְׁנֵיהֶם
יַחַד, כִּי הוּא מְלַמֵּד עִם הַדָּרִי מַעֲלָה וְעִם הַדָּרִי מְטָה לְמוֹדִים
נִפְלְאִים, עַד שֶׁמִּקְרֵב כָּלֵם אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְזֶהוּ עֲנִין הַזְּכָרֶת
שְׁמוֹ שֶׁל חור כָּאֵן, כִּי חור מְסַר נַפְשׁוֹ עַל אֲמוּנַת חֻכְמִים בְּשַׁעַת
חֻטְא הָעֲגָל, כְּשֶׁהָעֵרֵב רַב אָמְרוּ (שְׁמוֹת לב): "כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ
וְגו' לֹא יִדְעֻנוּ מָה הָיָה לוֹ" – הוֹכִיחַ אוֹתָם חור, עַד שֶׁהִרְגוּ אוֹתוֹ
(עֵין רַש"י שְׁמוֹת לב, ה), כִּי חור הִכִּיר גְּדֻלְתּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וְחור
יָדַע שֶׁאֵין לְמוֹדֵיו שֶׁל מֹשֶׁה מְסַתְּלָקִים אֶף פְּעַם, וְאֶפְלוּ אִם לֹא
רוֹאִים אוֹתוֹ בְּגוֹפּוֹ, אָבֵל לְמוֹדֵיו הַנִּפְלְאִים נִמְצְאִים, כִּי מֹשֶׁה
רַבֵּנוּ מְגַלֵּה לְכָלֵם, בֵּין לְדָרֵי מַעֲלָה וּבֵין לְדָרֵי מְטָה, שֶׁהַשֵּׁם

יתברך עמם אתם ואצלם, ואם כן למה לעשות עגל מסכה
 וללכת אחריו, הלא כל אחד ואחד ממקום שהוא, יכול לדבק
 עצמו בהשם יתברך, ולכן דיקא כאן, בשעת בנין המשכן, בעת
 השראת שכינתו יתברך בין נשמות ישראל, מזכר שמו של
 חור, שפסר נפשו על אמונת חכמים, ומזכיר גם רש"י הקדוש
 ש"בנה של מרים היה", הינו אחות משה רבנו, שבדאי הכיר
 גדלת אחיה, וכן איתא במדרש (שמות רבה פרשה מ"ח סימן ב'), מה
 ראה להזכיר כאן חור, אלא בשעה שבקשו ישראל לעבוד
 עבודת כוכבים, נתן נפשו על הקדוש ברוך הוא ולא הניחן,
 עמדו והרגוהו, אמר לו הקדוש ברוך הוא, חייך שאני פורע
 לך, עין שם, כי על ידי מסירת נפש לגלות השם של הצדיק
 האמת בעולם, המגלה שמו של הקדוש ברוך הוא לכל באי
 עולם, בין לדרי מעלה, ובין לדרי מטה, על ידי זה נשאר שמו
 קדוש לדורי דורות. והשם יתברך יזכנו להיות מקרבים אף
 צדיקים אמתיים המגלים לנו אמתת מציאיותו יתברך, ונזכה
 לקבל מהם למודם הנפלא, עדי נזכה לעלות ולהכליל בו יתברך
 לגמרי, מעתה ועד עולם, אמן ואמן.

נתן לקבל את הגליון מדי שבוע באמצעות הדוא"ל -
breslovinternational@gmail.com

הַזְדַּמְנוּת נִפְלְאָה!

”הַמִּשְׁתַּתֵּף בְּהַדְפָּסַת ”אֲשֶׁר
בִּנְחָל”, (אף כַּמָּה אֲנָשִׁים בְּנֶחֱד), יִזְכֶּה
לְיִשׁוּעָה בְּכֹל עֵינָיו שִׁיֶּצְטָרֵךְ...”

(כ"ק מרן מוהרא"ש ש"ש"א)

לְנִטְיִילַת חֵלֶק בְּהַדְפָּסַת הַפְּרָכִים
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל 'אֲשֶׁר בִּנְחָל':

052-7622316